

Til § 5.

De nærmere enkeltheder vedrørende registreringsanmeldelsen indhold omhandles i den gældende lovs §§ 13—14. Disse regler er meget udførlige og omfatter navnlig krav, som er af kontorteknisk art. Udkastet indskrænker sig til at fastslå grundreglerne, idet den tekniske udformning må ske administrativt i medfør af reglen i udkastets § 56.

Anmelderens adkomst til skibet må normalt dokumenteres ved fremlæggelse af bilbrev (hvis skibet er nybygget), og iøvrigt ved skøde eller lignende endeligt adkomstdokument. Anvendelse af betingede skøder er dog ikke udelukket, men deres indhold må være endeligt fastsat, jfr. § 35, stk. 1. Heraf følger, at et dokument, der indeholder betingelser af mere uvis karakter, kan afvises. Uanset at skødet er betinget, anses erhververen som ejer i forhold til det offentlige, jfr. § 23, stk. 4.

Har skibet været registreret i udlandet, må sælgerens adkomst nærmere dokumenteres, hvilket dog — i overensstemmelse med hidtidig praksis — normalt vil kunne ske ved fremlæggelse af en attest fra den udenlandske registreringsmyndighed, hvoraf fremgår, at sælgeren i salgsøjeblikket var ejer af skibet. Overregistrator afgør om den fremlagte adkomst er tilstrækkelig, jfr. § 10, stk. 2.

Er adkomsten eller dokumentationen derfor mangelfuld, og det skønnes, at mangelen ikke kan afhjælpes, kan der eventuelt med præklusiv virkning foretages en indkaldelse af de interesserede personer, jfr. reglerne herom i § 51.

Kommissionen har overvejet, hvorvidt det kan anses for nødvendigt at påbyde registrering af et skibs hjemsted. Da det imidlertid er international sædvane, at et skib har et registreret hjemsted, der angives ved påmaling på skibet og anføres i certifikater og andre skibspapirer, og da skibets hjemsted i visse tilfælde har praktisk betydning for eksempel for størrelsen af de havneafgifter, der skal erlægges, har man ment at burde bibeholde de gældende regler på dette område og har i sølovsforslagets § 4 foreslået optaget en udtrykkelig regel herom. Det valgte hjemsted må være en geografisk lokalitet, hvor der findes en havn, anløbsbro, eller hvad der kan ligestilles hermed. Om ændring af navn eller hjemsted henvises til § 24.

Reglerne i stk. 4 og 5 om, at registrerede skibsnavne tydeligt skal adskille sig fra hverandre, og om adgang for overregistrator til at nægte registrering af skibsnavne, der griber ind i et af et andet rederi benyttet særpræget navngivningssystem, svarer til bestemmelserne i §§ 1 og 2 i lov nr. 358 af 26. august 1941.

Reglen i stk. 6 er ny. Et skibsnavn kan som

hovedregel først anmeldes i forbindelse med anmeldelsen af skibet til registrering. Da det imidlertid i praksis har vist sig, at en reder ofte af hensyn til de traditionelle dåbsceremonier ved stabelafløbningen vil være interesseret i så tidligt som muligt at sikre sig et bestemt navn til en nybygning, har man anset det for rimeligt, at det tillades ejeren at anmelde et skibsnavn allerede i forbindelse med foreløbig registrering af skibet i medfør af § 4, eller på et tidspunkt hvor betingelserne for at foretage en foreløbig registrering er tilstede eller ville være tilstede, hvis skibet byggedes på dansk værft. Ved en sådan anmeldelse opnår ejeren straks samme beskyttelse for skibsnavnet som ved den endelige registrering.

Reglerne om skibsnavne gælder ikke med hensyn til de i fartøjsfortegnelsen optagne skibe, jfr. § 43, stk. 5. Reglen i stk. 4 gælder ej heller for skibe mellem 5 og 20 tons, der på begæring optages i skibsregistret, jfr. § 44, stk. 2.

Overregistrator må uden særlig lovhjæmmel kunne nægte at registrere navne, hvor dette kommer i strid med anerkendte offentligretlige og privatretlige grundsætninger.

Til § 6.

Reglerne i § 6 er nye, jfr. dog den gældende lovs § 7, stk. 2, om anmeldelse af en fuldmægtig.

For at lette ekspeditionen ved registreringen og for at tilvejebringe en praktisk brugbar oplysningskilde for publikum er det ønskeligt, at der med hensyn til skibe, der ejes af et selskab, en stiftelse eller en forening, i skibsregistret optages en udtrykkelig angivelse af, hvem der kan sælge eller pantsætte skibet. Den til skibsregistret således anmeldte tegningsregel giver en fast legitimation ved anvendelsen af registreringslovens regler, uanset om den for så vidt angår et aktieselskab afviger fra den af selskabet til aktieselskabsregistret anmeldte tegningsregel.

Reglen i stk. 1, 2. punktum, hvorefter en direktion i et selskab betragtes som korresponderende reder, tilsigter at undgå uklarhed ved dispositioner over skibet og eventuel divergens på dette punkt mellem anmeldelser til henholdsvis aktieselskabsregistret og skibsregistret. Den korresponderende reders beføjelser afhænger iøvrigt af aftalens indhold, hvorimod den bestyrende reders beføjelser er reguleret af bestemmelserne i sølovens 2. kapitel. Man har derfor foretrukket at forbeholde betegnelsen „bestyrende reder“ for partrederforholdet.

Reglen i stk. 1., sidste punktum, om den bestyrende reder er iøvrigt en gentagelse af sølovens § 10, stk. 1, men det er fundet hensigtsmæssigt at med-